

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 17. april 2026

Sag 109/2025

Anklagemyndigheden

mod

T (tidligere ...)

(advokat Lasse Martin Dueholm, beskikket)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 22. afdeling den 10. september 2025 (S-237-22).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Poul Dahl Jensen, Kurt Rasmussen og Ole Hasselgaard.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ophæves, og at sagen hjemvises til landsretten.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse om at afvise Ts anke stadfæstes.

Sagsfremstilling

Ved Retten i Lyngbys dom af 18. januar 2022 blev T idømt 8 måneders fængselsstraf for overtrædelse af straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3. T blev fundet skyldig i 9 ud af 10 forhold, og 4 måneder af fængselsstraffen blev gjort betinget med vilkår.

T ankede dommen med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse af straffen.

Ankesagen blev herefter berammet til hovedforhandling i landsretten den 10. september 2025.

Den 9. september 2025 kl. 13.45 skrev T bl.a. følgende til sin forsvarer:

”Jeg er løbet ind i en madforgiftning og har kastet op de seneste timer samt skal på toiletet konstant. Så tror ikke jeg er helt frisk i morgen, hvordan skal jeg forholde mig til det ? Skal jeg kontakte læge og få en lægeerklæring? Bare for en sikkerheds skyld, hvis jeg ikke er i stand til at møde op i morgen Hilsen T Ps har det virkelig dårlig, derfor skriver jeg i stedet for at ringe”

Få minutter efter svarede forsvareren bl.a.:

”Ja, du skal kontakte din læge og fremsende en lægeerklæring inden, at vi skal starte i morgen, hvis lægen altså vurderer, at du opfylder betingelsen for at få en erklæring. Det er vigtigt, at du siger til lægen, at det er til brug for en retssag, da de så har en særlig formular til det. Den skal du så sende til østre landsret mailadresse.”

Den 10. september 2025 kl. 9.03 skrev T følgende til landsretten med kopi til sin forsvarer:

”Jeg er desværre forhindret i at møde for retten Pga. sygdom, se vedhæftede attest fra min læge. Undskyld ulejligheden Hilsen T”

Af lægeerklæringen af samme dato fremgår bl.a.:

”Det bekræftes at ovenstående patient er tilmeldt min lægepraksis. Pt. er blevet akut syg og har derfor ikke mulighed for at deltage i retten som planlagt.”

Der er desuden under sagen fremlagt en faktura for lægeerklæringen på 1.000 kr. af samme dato.

Ved kendelse af 10. september 2025 afviste landsretten Ts anke i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2. Af landsrettens kendelse fremgår:

”Da tiltalte trods lovligt forkyndt tilsigelse er udeblevet uden dokumenteret lovligt forfald, og det ikke undtagelsesvist findes nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær, afvises tiltaltes anke, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2.”

Anbringender

T har anført navnlig, at han havde lovligt forfald, idet han var syg i en sådan grad, at man ikke med rimelighed kan forvente fremmøde i retten.

Det lovlige forfald er dokumenteret, idet han forud for hovedforhandlingen kontaktede sin læge og fik en lægeerklæring, som blev fremsendt til landsretten kl. 9.03 og dermed inden det berammede retsmødes begyndelse kl. 9.30.

Det må lægges til grund, at lægen var bekendt med, at lægeerklæringen skulle bruges til at dokumentere lovligt forfald, idet det er anført i erklæringen, at han var blevet akut syg og derfor ikke havde mulighed for at deltage i retten som planlagt. Dermed var det lægens vurdering, at hans tilstand gjorde, at han ikke kunne møde i retten.

Han har gjort alt i sin magt for at dokumentere lovligt forfald. Han skal kunne forlade sig på, at lægen med oplysningen om, at lægeerklæringen var til brug for retten, tilså ham korrekt og udfyldte den korrekte attestformular. Han har ingen forudsætninger for eller grund til at betvivle, at lægen udfylder den korrekte attestformular eller giver fyldestgørende oplysninger til rettens vurdering af hans lovlige forfald.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at T fremsendte en lægeerklæring til landsretten før retsmødets begyndelse, men at det alene fremgår af lægeattesten – som ikke er udfærdiget på den særlige attestformular – at han var blevet akut syg og derfor ikke havde mulighed for at deltage i retten som planlagt.

Der foreligger således hverken oplysninger om sygdommens art eller om specifikke symptomer, og der er derfor ikke tale om en tilstrækkelig beskrivelse af, hvilke sygdomsfølger der konkret har forhindret T i at møde i landsretten.

Det fremgår heller ikke af erklæringen, om T er blevet undersøgt af en læge, eller om erklæringen f.eks. er udfærdiget på baggrund af en telefonisk konsultation.

Der er således både tale om en utilstrækkeligt oplyst og uspecificeret lægeerklæring.

T er derfor udeblevet uden dokumenteret lovligt forfald, og landsrettens afvisning af anken er sket med rette.

For så vidt angår synspunktet om, at T har gjort, hvad der stod i hans magt for at dokumentere lovligt forfald, er det ham, som har en lovbestemt pligt til at være til stede i retten under en hovedforhandling og til at dokumentere lovligt forfald.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om landsretten med rette har afvist Ts anke i medfør af retsplejelovens § 920, stk. 2. Efter bestemmelsen afviser retten tiltaltes anke, hvis tiltalte udebliver uden dokumenteret lovligt forfald, medmindre retten undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær.

T sendte den 9. september 2025 en mail til sin forsvarer, hvori han oplyste, at han havde fået en madforgiftning, som havde medført opkast og diarré i de seneste timer. Han troede derfor ikke, at han ville være helt frisk til det berammede retsmøde dagen efter. Han spurgte i mailen sin forsvarer, hvordan han skulle forholde sig. Hans forsvarer svarede samme dag i en mail, at han skulle kontakte lægen og bede om en lægeerklæring, hvis lægen vurderede, at han opfyldte betingelsen for at få en erklæring. Forsvareren anførte også, at det var vigtigt, at han sagde til lægen, at det var til brug for en retssag, da der er en særlig formular til det.

Den 10. september 2025 sendte T forud for det berammede retsmøde en lægeerklæring dateret samme dag til landsretten. Det fremgik af lægeerklæringen, at han var blevet akut syg og derfor ikke havde mulighed for at deltage i retten som planlagt.

På baggrund af oplysningerne om forløbet den 9. og 10. september 2025 finder Højesteret, at T har godtgjort, at han havde lovligt forfald ved retsmødet den 10. september 2025. Det kan under de nævnte omstændigheder ikke føre til en anden vurdering, at lægen undlod at anvende den særlige attestformular.

Højesteret tager herefter Ts påstand til følge, sådan at landsrettens kendelse om afvisning af anken ophæves, og sagen hjemvises til landsretten.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til landsretten.

Statskassen skal betale kæresagens omkostninger.